

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/112/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317205190
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6317205190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvieta a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., IČO: 34127798, so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, právne zastúpeného spoločnosťou Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, proti žalovanej: P. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, W., o zaplatenie 901,51 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 9Csp/89/2017 - 114 zo dňa 05. 02. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 9Csp/89/2017 - 114 zo dňa 05. 02. 2018 **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu (II. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že po posúdení obsahu zmluvy a predložených listinných dôkazov mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá platne, keď na jej základe právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver, ktorý žalovaná čerpala. Súčasne však zákon o spotrebiteľských úveroch poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu pri absencii údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov (§ 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z. z.), ktorej nedostatok zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z obsahu zmluvy o vydaní a používaní karty a jej dodatku č. 1 zistil, že tieto neobsahujú údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, čo je podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Napriek tejto skutočnosti žalobca požadoval od žalovanej zaplatenie úveru aj s úrokmi a poplatkami. Zákon č. 258/2001 Z. z. v čase uzavretia zmluvy obsahoval ustanovenie, podľa ktorého v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu (§ 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z.). Aj keby sa toto ustanovenie vzťahovalo na daný prípad, žalobca nepreukázal a ani zo zmluvy, jej dodatku a výsledkov dokazovania nevyplýva, že by bola žalovaná o týchto skutočnostiach informovaná.

4. Súd prvej inštancie mal ďalej za to, že zákon č. 258/2001 Z. z. v rámci prístupového procesu do EÚ zaviedol tzv. spotrebiteľský úver v súlade so smernicou Európskej rady č. 87/102/EHS za účelom

prehlbenia slobody služieb a sprehladnenia finančných služieb - k čomu slúži aj informačná povinnosť vo vzťahu k spotrebiteľovi ohľadom ročnej percentuálnej miery nákladov, úrokov či iných poplatkov. Tento zákon (v súčasnosti zrušený neskorším zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov) upravoval podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, pričom pokiaľ v § 4 ods. 2 písm. g) určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, kreditnú kartu alebo iný druh úveru) akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, právny predchodca žalobcu ako dodávateľ finančnej služby a profesionál na finančnom trhu nemôže túto skutočnosť opomínať, resp. zanedbávať.

5. Na záver súd prvej inštancie uviedol, že keďže bolo v konaní preukázané, že sa mal úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, skúmal, či bol poskytnutý úver žalovanou splatený. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca na kreditnej karte vo výške 663,88 €. Žalobca v priebehu konania doložil súdu doklad, ktorý nazval prehľad transakcií na účte, neuviedol však, koľko žalovaná reálne čerpala a zaplatila. Preto súd prvej inštancie vychádzal z uvedeného dokladu, kde bola výbermi kartou a platbou kartou čerpaná celková suma 622,39 € a zaplatené splátky spolu 1.095,38 €. Žalovaná suma teda pozostáva len z úrokov a poplatkov, na ktoré žalobca nemá právny nárok vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie uzavrel, že žaloba nebola podaná dôvodne, keď žalovaná suma pozostáva len z dlžných úrokov a poplatkov, na ktoré žalobca nemá právny nárok vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu RPMN v zmluve a žalovaná zaplatila celú požičnanú sumu. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“) tak, že nakoľko bola žalovaná v celom rozsahu úspešná v tomto konaní, bol jej priznaný nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu, t.j. vo výške 100 %.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zaviazá žalovanú na plnenie v súlade s podanou žalobou. O trovách konania žiadal rozhodnúť tak, že žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Podané odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

9. Odvolateľ nesúhlasil s aplikáciou ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z. z. súdom prvej inštancie a s jeho právnym záverom, že posudzovaná zmluva je bez úrokov a poplatkov z dôvodu absencie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve. Je síce podľa neho pravdou, že zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, avšak dôvodom tejto absencie je skutočnosť, že v čase jej uzatvorenia nebolo možné tento údaj vypočítať. Údaje, z ktorých sa ročná percentuálna miera nákladov vypočítava, sú uvedené v prílohe č. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tieto údaje neboli v čase uzatvárania zmluvy známe, pretože žalovanej bol poskytnutý iba úverový rámec 20.000,- Sk, ktorý žalovaná mohla ľubovoľne počas trvania zmluvného vzťahu čerpať, a to aj opakovane. Nebolo tak možné určiť, koľko žalovaná skutočne vyčerpá, koľko bude následne povinná vrátiť, z akkej sumy a za aké obdobie bude platiť úroky a napokon ani presný časový rámec splácania. Všetky tieto údaje potrebné na výpočet totiž záviseli od toho, ako bude žalovaná svoje práva a povinnosti zo zmluvy v budúcnosti realizovať. Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne predpokladá prípady, keď nie je možné ročnú percentuálnu mieru nákladov určiť (§ 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z.) a stanovuje veriteľovi len informačnú povinnosť vo vzťahu k spotrebiteľovi. V takýchto prípadoch podľa žalobcu nemožno aplikovať ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona a požadovať pod sankciou bezodplatnosti, aby zmluva obsahovala niečo, čo sa objektívne nedá určiť. Podľa žalobcu sa súd prvej inštancie nevysporiadal s tým, či bolo alebo nebolo možné pri uzatváraní zmluvy vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Síce v článku 44. odôvodnenia svojho rozsudku okrajovo pripúšťa, že by sa na daný vzťah mohlo aplikovať i ustanovenie § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z., avšak bez jednoznačného zodpovedania otázky možnosti alebo nemožnosti výpočtu ročnej

percentuálnej miery nákladov pri uzatváraní zmluvy. Súd prvej inštancie sa podľa žalobcu nezaoberal ani právnymi následkami dôsledkami nesplnenia informačnej povinnosti. Žalobca konštatoval, že ak by pred uzatvorením zmluvy nedošlo k splneniu informačnej povinnosti podľa § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z., neodôvodňovalo by to zamietnutie žaloby.

10. Žalovaná sa odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

11. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario, len v rozsahu odvolania žalobcu podľa § 379 CSP a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

12. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď rozhodol v zmysle enunciatu. Dôvody, pre ktoré tak urobil okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

14. Na doplnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôraznenie jeho správnosti odvolací súd uvádza:

15. Ustanovenie § 4 zákon č. 258/2001 Z. z. presne stanovuje, aké formálne a obsahové náležitosti musí mať zmluva s tým, že v ods. 2 písm. g) je uvedené, že táto musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V Prílohe k zákonu č. 258/2001 Z. z., je uvedený vzorec pre výpočet a Poznámky:

a) Ročná percentuálna miera poplatkov má byť vypočítaná v čase, keď sa uzatvára zmluva. Výpočet sa vykoná za predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bude platná na dohodnuté obdobie a že veriteľ a spotrebiteľ splnia svoje povinnosti podľa podmienok a k dohodnutým termínom.

b) V prípade úverových zmlúv obsahujúcich klauzuly povoľujúce zmeny úrokovej miery a poplatkov obsiahnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ale nekvalifikovateľné v čase, keď sa počítala, ročná percentuálna miera nákladov sa bude počítať na základe predpokladu, že úrok a iné poplatky zostanú stabilné a budú platiť do konca platnosti úverovej zmluvy.

16. „RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najakurátnejšieho úveru. Nie vždy je však možné tento údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátky úveru a úroky s poplatkami.

17. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu, v tomto prípade podľa dohody 1 rok. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplätný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť dá, pretože výška (najvyššia) úveru je známa (20000 SKK), obdobie 1 rok, splatnosť a výška splátky (mesačne, najmenej 5% z rámca - bod III. 4. Zmluvy) výška úroku a poplatky sú zistiteľné. A preto, ak na základe tohto údaju spotrebiteľ má možnosť porovnať „cenu produktu“ aspoň na začiatku zmluvného vzťahu je potrebné tento údaj uviesť. Zákon č. 258/2001 Z. z. (v súčasnosti zrušený neskorším zákonom č. 129/2010 Z.z.) upravoval podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa, pričom pokiaľ v § 4 ods. 2 písm. g/ určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, resp. iný druh úveru) akcentujúc jeho dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený zákon v rámci prístupového procesu do Európskej Únie zaviedol tzv. spotrebiteľský

úver v súlade so smernicou Európskej rady č. 87/102/EHS za účelom prehĺbenie slobody služieb a sprehľadnenie finančných služieb - k čomu slúži aj informačná povinnosť vo vzťahu k spotrebiteľovi ohľadom ročnej percentuálnej miery nákladov, úrokov či iných poplatkov poskytovateľ úveru ako dodávateľ finančnej služby a profesionál na finančnom trhu nemôže túto skutočnosť opomíňať, resp. zanedbávať.

18. Ak uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť vyžadovanú zákonom o spotrebiteľských úveroch a to údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, poskytnutý úver sa podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie preto správne návrh žalobcu zamietol ako nedôvodný, keď žalovaná suma pozostávala len z úrokov a poplatkov, na ktoré žalobca nemá právny nárok vzhľadom bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

19. Keďže argumentácia uvedená v odvolaní žalobcu nebola spôsobilá privodiť mu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, odvolací súd túto vyhodnotil ako nedôvodnú a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

20. Odvolací súd taktiež potvrdil druhý výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keďže tento vykazoval vecnú správnosť a odvolateľ ho ani nenapadol konkrétnymi odvolacími dôvodmi.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Zo spisu však odvolací súd zistil, že žalovanej žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli, preto jej odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).